



any I-22 setembre 1934-n.º 22

**setmanari portantveu de la joventut  
d'esquerra -estat català- de badalona**  
redacció i administració: carne, 57

número solt: 20 cèntims

**la joventut d'esquerra estat català de badalona s'adhereix a l'homenatge que demà, diumenge, en el palau de belles arts, el poble català ofrena al digne ciutadà miquel badia, ferm propulsor d'aquesta joventut. per tant tots els que vulguin assistir-hi amb el nostre comitè executiu, el lloc de reunió i hora de sortida serà a la plaça de la república a les deu del matí.**

### som-hi!

Per cent-sis vots contra vuitanta i vuit vots en blanc entre quatre-cents cinquanta votants, el Centre Català d'Esquerra va acordar negar el pa i la sal a la Joventut d'Esquerra Estat Català.

Som-hi, companys!

Motius? Va explicar-los el secretari del Centre Català; d'una cartera d'hule que al Palau de la Generalitat ja coneixen fins els qui escombren, va treure la prova convincent de la nostra culpabilitat, un grapat de papiers mullats, que per aquest motiu els portava embolicats amb hule de bressol i res més.

Més de quatre socis preguntaven qui era aquell fulano, que coneixia els coixos assentats i els ous cobats sense mirar-los a contrallum, y molts del preguntats arronsaven les espatlles perquè tampoc el coneixien.

El fulano de l'hule, que per trenta o trentacinc vots va sortir elegit secretari del Centre Català, és un fulano que la seva proposta com a militant d'Esquerra encara té la tinta fresca, d'on ve?, doncs ve de la F.A.I., però com que a la F.A.I. per viure-hi es fa una mica difícil, ha ingressat a l'Esquerra i de moment s'ha fet amb una cartera d'hule.

Les acusacions d'aquest fiscal, eren tant de pes, tenien tanta consisistència, que a nosaltres hi hagué moments que gairebé ens veïrem obligats a aixecar dos dits i a demanar-li l'hule, tal era la passió de riure que ens produïren.

No volem detallar-les, perquè mai hem anat al safareig nou i no sabem com ho arreglen les bugaderes per sortir del pas, però el secretari del Centre Català es veu que ha rentat molts coves de roba i ens ho fa creure la cara de satisfacció que tenia la Presidenta de la Secció Femenina contemplant com ensabonava i esbandia el neòfit militant de l'Esquerra i ja Secretari de Centre Català.

A més de les acusacions pròpies de bugadera o de mitja Ramoneta que ens adreçà l'il·lustre coneixedor d'ous covarots en llençà un altre que no la deixarem passar per alt, perquè no és sortida del seu hule ni del seu magí. Aquesta és la actitud de Som-hi davant del desgavell i de la ineptitud de la majoria del nostre Ajuntament.

No assenyalarem fets, perquè en altre lloc d'aquest periòdic ja ho fem i tenim feina per estona, però sí que direm que l'opinió que tenim del nostre Ajuntament és l'opinió del Partit, és el recull del que hem sentit arreu, és el que els propis regidors pelats han anat pregonant amb veu alta.

L'il·lustre municipalista, Sr. Josep Navarro Muns censurava a la redacció del difunt portantveu del Centre Català perquè era massa ministerial i encoratjava als organitzadors de Som-hi perquè el fessin sortir ben aviat per interrompre el somni beatífic dels regidors.

El membre del Comitè polític del Centre Català, i destacat element del Sindicat Agrícola de Badalona i Canyet presentava la dimissió del càrrec de membre de l'esmentat Comitè justificant-la amb les següents paraules: "No puc formar part del Comitè d'un centre polític, els representants del qual a l'Ajuntament tan avall posen els ideals d'Esquerra que diuen sustentar."

Tenim de continuar per demostrar la raó que ens assisteix?

Si els nois d'Estat Català ens haguéssim concretat a ésser carn de canó i com els xais seguir al manso, hauríem estat l'ideal pels pastors, qui els hauria empastat la basa, però ai! que resulta que hem volgut opinar,

que perquè tenim ulls ala cara i ens hem adonat que a l'Ajuntament hi ha quatre pepes que no han fet ni faran res ni en esquerra ni en badaloní, llavors s'han aixecat irats i han votat i han fet votar a l'empleomania en contra nostra.

I bé; el fet ja és fet, vol dir això que emmudirà la nostra veu?, que no s'ho pensin pas, de la mateixa manera que varem fer res-

pectar l'Esquerra al carrer en moments que la covardia dels uns i la maldat dels altres, feien possible que el venerable Macià tingués de marxar de Badalona sense poder parlar en un miting, farem respectar Estat Català i el seu portantveu Som-hi, malgrat la bava pestilent dels esquerrans d'aluvió, que usen cartera d'hule.

Amics d'Estat Català, Som-hi!

### comentant

Un setmanari local tingué l'amabilitat d'assabentar-me que el dissabte passat es celebraria en el Centre Català una important reunió, convidant al mateix temps assistissin a ella els amants dels espectacles i patacades per presenciar la lluita entre escamots i esquerrans

Com que a mi sempre m'han agradat les netvetats vaig acudir-hi, però no amb l'intent de veure patacades, sinó per veure coses i fets que la veritat a un hom li fan fàstic i repugnància. Si hagués previst el baix nivell

en què políticament quedaren certs prohoms després de l'assemblea per vergonya no hi hauria assistit.

A tres quarts de deu vaig entrar al cafè del centre; hi havia una munió de gent vaig passejar-m eper allí sentint conversacions per tots els gustos, que si criticaven a fulano, que si hayien dit que zutano havia perdut un mitjó i un seguit de xafarderies més, que entre mi vaig pensar, això es cosa de dones de safareig.

Entretant, buscava pel cafè algun conegut que m'enterés del que passava i en un reconet i prenent un mantecau, vaig veure a en Gironés, molt amic meu i soci antic del Centre, puix el conec de quan ballava el tango a l'axe amb el noi de cal Tit.

Li vaig demanar em posés al corrent del conflicte i el xicot amb quatre mots em va enterar de tot, amb un semblant espantadís. Li digué que no es desanimés que tot plegat era cosa de xafarderies, ja que els homes amb un xic de pesquis no podrien cometre la ton-tada de treure de l'entitat a uns companys quins ideals no es diferencien dels seus i a més, varen fer el sacrifici de lluitar per implantar els ideals esquerrans i la mercè de portar una majoria al Consistori i això és cosa de tenir-ho en compte. L'ànim de l'amic sembla calmar-se, ja que en pocs moments, despatxà el mantecau que tenia al davant i junts es ficarem a la sala a esperar el resultat de la lluita. Allí hi havia el bo i millor de la política, prohoms aspirants a un enxuf, enxufistes enxufats, regidors peluts, regidors pelats i fin donava relleu a l'acte la superioritat. En deduí que tota aquella gent estava disposada a defensar aquell jovent per tornar-los-hi el favor que d'ells havien rebut. Però no fou així.

La presidència donà compte d'un comunicat signat per diversos socis protestant de l'acord de la Directiva expulsant l'organització d'Estat Català, integrada per gairebé la totalitat de joves del Centre, cedint la paraula a un senyor del Consell amb corbatí d'intel·lectual que per el que es va veure, era l'en-

Sota la batuta del Secretari del Centre Català, Sr. Fonts, en la reunió del passat dissabte s'acordà l'expulsió de la Joventut d'Esquerra «Estat Català»

#### Votants que feren efectiva l'expulsió:

Joan Deulofeu,	Alcalde President de l'Ajuntament de Badalona.		
Joan Mora,	Regidor pelut	»	»
Domènec Riera,	»	»	»
Crispi Martínez,	» pelat	»	»
Manuel Ripoll,	»	»	»
Melitó Farriol,	»	»	»
Antoni Costa,	Rabassaire i del Comitè polític del Centre Català.		
Josep Llobera,	Agent de policia de la Generalitat de Catalunya.		
Josep Navarro,	Eminent prohom i estadista fracassat, aspirant a enxufe.		
Emili Serra,	Funcionari municipal.		
Agustí Pons,	»		
Francesc Grané,	Deixeble 1. <sup>er</sup> del prohom estadista fracassat, aspirant enxufe.		
Josep Grané,	Germà del 1. <sup>er</sup> deixeble del prohom i estadista, etc. etc. etc.		
Manuel Auero	Pere Gatell	Francesc Ripoll	
Francesc Bosch C.	Joan Gumbau	Angel Rosell	
Joaquim Bosch	Antoni Giralt	Jaume Saladrigas	
Antoni Botey	Jaume Giralt	Marià Solé	
F. Campdepadrós	Josep Joven	Ramon Saura	
Miquel Compte	Francesc Martí	Lluís Serra	
J. Colldeforns	Antoni Millà	Amadeu Serra	
Joan Castellví	Josep Puy	Joan Tarragó	
Joan Duran B.	Mateu Palmer	Dionís Vidal	
Ricart Farriol	Francesc Pujol	Jaume Vives	
Emili Francesc	Isidre Petit	Jaume Vidal	
Joan Dorca	Miquel Rusiñol	Carles Mauri	
Joan Dalmau	Eusebi Rusiñol	Francesc Mongay	
Josep Estevez	Sebastià Rocasalvas	Ramon Mans	
Josep Estevez M.	Jaume Rodés	Ramon Maimó	
Daniel Ferrer	Joan Riera	Agustí Ors	